

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682099904/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

ne paa Lærredet han tilbeder, det er *Aanden*, Guddomsanden, der aabenbarer sig legemlig her, for det legemlige Øie, medens de mægtige Orgeltoner bruse over ham og løse Sjælens Dissonanser, saa at der vorder Harmonie imellem det Jordiske og det Evige.

Tiden har bleget Farverne paa Billedet, men dog synes Alt at leve; den store Glorie af Englehoveder bag ved, udvikler sig meer og meer, og i Jesubarnets Blik samler sig det hele store Udtryk; et saadant Blik, saa klogt et Øie, har intet Barn, og dog er det den naturlige Barnlighed her, der saa mægtigt griber os! og nu de elskelige Englebørn nedenfor! de staae som et smukt Billede paa den jordiske Usicyldighed; i barnlig Ro seer den Yngre frem for sig, medens den Ældre hæver Blikket til det Himmelske over sig. Dette ene Billede vilde gjøre Galleriet berømt, ligesom dette ene, var nok til at gjøre sin Mester udødelig. I samme Værelse hang endnu tre Mesterværker, her var *Correggio's Nat*, en poetisk Idee, herligt opfattet og udført. Lyset udstømmer fra Jesus over alle de andre rundt om. Især frapperede mig en qvindelig Figur, der holder Haanden for Øiet, og vender sig halv bort fra det stærke, blændende Lys. De fleste sætte jo dette Strykke øverst blandt denne store Mesters Arbejder, men jeg foretrak dog *den hellige Sebastian*, der ogsaa har Plads i dette Værelse. Hvilke herlige Grupper af Engle! de svæve ned, paa de lette Skyer, om den fromme Martyr med det rolige, begejstrede Blik. Endnu var her et Strykke, som jeg troer at turde kalde det fjerde, til hine gudsbesjælede Billeder: en Christus, af *Carlo Dolci*; Høihed og Lidelse vare sammensmeltede i det ædle, gudhengivne Ansigt.

Jeg gik fra Værelse til Værelse, og saac den store Kunstherlighed, men altid maatte jeg tilbage til disse fire Skatte, til *Raphaels Madonna* og *Correggio's Englegupper*.

Dog bevarer jeg endnu, fra mit første Besøg paa Galleriet, Indtrykket af andre herlige Strykker.

«Dommedags», malet af *Rubens*, hvor han har anbragt sine tre Køner, i Portrait; de to hæve Englene op i Himlen, den tredje derimod slæber Djævelen ned i Dybet. *Rubens* selv sidder paa sin Grav. Ingen synes at lægge Mærke til ham, han er i dybe Tanker, rimeligvis grunder han paa, hvor han skal hen, og venter nu rolig sin Skjæbne.

Paa et Billede af *Bassano*, der forestillede »Arken«, var der det Pudseerlige, at Svinet blev først ført ind, og fik saaledes den bedste Plads.

Den *hellige Magdalene* af *Batoni*, var deilig, kun forekom hun mig,